

RF IgM

(Reumatoid faktor, IgM)

Provtagning, provtagningsmaterial och hantering

Prov: blod tas i SST rör (gul kork Skåneförrådet)

Minsta analysvolym: 250 µl serum

Provet förvaras kylt i avvaktan på transport.

Transport

Kan transporteras i rumstemperatur.

Indikation

Vid misstanke om reumatisk sjukdom som reumatoid artrit, Sjögrens syndrom eller JCA. Observera att positivt resultat kan förväntas hos cirka 5% av normalbefolkningen. Analysen har därför störst värde vid en riktad utredning och lämpar sig inte för allmän screening. För reumatoid artrit har antikroppar mot CCP en högre specificitet och jämförbar sensitivitet.

Metod

Kvantitativ bestämning av IgM antikroppar mot reumatoid faktor, vilka påvisas med en automatiserad fluorescent enzymer immunoassay, Phadia ImmunoCap250. Antigen är aggregerat kanin IgG.

Referensintervall

Metoden är kalibrerad mot WHO referenspreparation W1066 (IgM-reumatoid faktor). Resultat anges i kilointernationella enheter/L (kIE/L). De gränser som används för bedömning av om provet är negativt eller positivt är de gränser som anges av tillverkaren

< 3,5 kIE/L besvaras negativt, gränsvärde mellan 3,5 till 5.

> 5 kIE/L besvaras positivt med angivande av mätvärde.

Medicinsk bakgrund

Positiv RF ses vid Sjögrens syndrom, bindvävssjukdomar såsom RA, SLE samt bakteriell endokardit. Hos de RA-patienter som blir seropositiva sker detta i allmänhet inom ett år från diagnos och RF kvarstår sedan positivt. Positiv RF föreligger om förhöjd nivå påvisats i 2 konsekutiva prover med minst 2 månaders mellanrum. Halten av reumatoida faktorer kan variera under sjukdomsperioden men kan inte användas som markör för sjukdomsaktivitet. Det har därför inget kliniskt värde att följa RF-nivån. Hos äldre ses ibland en lätt ökad RF utan tecken på artrit.

Litteraturreferenser

1. Lennart Truedsson (redaktör). Klinisk immunologi (ISBN 9789144074269)
2. Cederholm B och Truedsson L. Serologisk diagnostik vid autoimmuna sjukdomar i Klinisk kemi i praktisk medicin. Nilsson-Ehle, P. Upplaga 8 (ISBN 9144007663)..
3. Eberhardt KB, Truedsson L, Pettersson H, Svensson B, Stigsson L, Eberhardt JL and Wollheim FA. Disease activity and joint damage progression in early rheumatoid arthritis: relation to IgG, IgA, and IgM rheumatoid factor. Ann Rheum Dis, 49: 906-909, 1990.
4. Geirsson AJ, Sturfelt G and Truedsson L. Clinical and serological features of severe vasculitis in rheumatoid arthritis: prognostic implications. Ann Rheum Dis, 46: 727-733, 1987.
5. Johnson PM and Faulk WP. Rheumatoid factor: Its nature, specificity, and production in rheumatoid arthritis. Clin Immunol Immunopathol, 6: 414-430, 1976.
6. Shoenfeld Y et al. Autoantibodies. Elsevier, Amsterdam, 2007.

Klinisk immunologi och transfusionsmedicin, Labmedicin Skåne

Godkänd av Åsa Johansson

Version 2

13-10-07